

Meer kinderen krijgen is niet fascistisch, het is investeren in de toekomst van Nederland

Posted on 25 oktober 2025 by Arnout Jaspers

Politici roepen voorafgaand aan elke landelijke verkiezing dat juist déze verkiezing ontzettend belangrijk is. Nú gaat het erom, nú valt er echt wat te kiezen. Voor Nederland! Voor de toekomst! Voor uw kinderen!

Deze mantra is in dit geval weinig overtuigend. Nederland zit ook electoraal op slot, alsof het nog niet genoeg is dat kwesties als de stikstofwaanzin, de immigratiecrisis en de congestie op het elektriciteitsnet muurvast zitten in politieke dogma's en procedurele aderverkalking.

Smetvrees voor de PVV

Bij de vorige verkiezing, nog geen twee jaar geleden, kwam de PVV als veruit de grootste partij uit de bus, waarna alle potentiële coalitiepartners er zes maanden over deden om hun smetvrees voor de PVV te overwinnen en een kabinet-Schoof in

elkaar werd geflanst dat gewoon Rutte V was.

Ook deze keer zal de PVV als grootste partij uit de bus komen, maar is Wilders al bij voorbaat door de meeste potentiële coalitiepartners in de ban gedaan. Dan heeft stemmen eigenlijk weinig zin: zo is het bijna onvermijdelijk dat er uiterst moeizaam over links een kabinet in elkaar getimmermanst wordt.

Dan zal nog meer dan voorheen de grootste kiezersgroep zich bekocht en niet gehoord voelen. Het kabinet-Timmermans/Bontenbal/Jetten/Yeşilgöz zal net als het kabinet-Schoof op alle belangrijke, principiële onderwerpen net als het kabinet-Schoof blijven pappen en nathouden, slechts met een ander kleurspoelinkje.

Dus als vanouds zal Nederland in Brussel het braafste jongetje van de klas zijn: nooit de Europese Commissie met breekpunten confronteren, nooit het veto-wapen inzetten, en slechts op kousenvoeten bij andere landen lobbyen voor aanpassing van Europese verdragen via procedures die D66 en GroenLinks-PvdA niet lang genoeg kunnen duren.

Als vanouds zal die coalitie nog verder de fuik in schuifelen van het opgeven van het primaat van de politiek aan activistische rechters en de Raad van State, van nationale soevereiniteit inleveren bij de EU, van verdere onderwerping aan VN-verdragen en hun hypocriete dictatuur van de onbegrensde internationale solidariteit (die immers strikt eenrichtingsverkeer is: het Westen is solidair met de rest van de wereld, maar nooit andersom). Een baan die premier Timmermans op het lijf geschreven is.

Tegenkracht tegen deze uitverkoop van Nederland is uiteraard te vinden op rechts bij PVV, JA21, FvD en BBB, maar ook in VVD en CDA bestaat deze 'nationalistische' stroming. Wil een verkiezing werkelijk verschil kunnen maken voor Nederland, dan is het wachten op de oprichting van een fatsoenlijke, seculiere en conservatieve beginselpartij die sociaal-economisch gematigd links is en al die tegenkrachten kan verenigen. Zo'n partij, enigszins analoog aan Giorgia Meloni's Fratelli d'Italia (Fdi) zou wel vijftig zetels kunnen halen, en dan niet vooral als proteststem, maar als echt project voor de toekomst. 'Nederland op 1', zoiets?

Twee boegbeelden

Want door het Nederlandse politieke landschap loopt een waterscheiding die nu ook dwars door sommige partijen heen gaat. Kort door de bocht: aan de ene kant de mensen die nog trots op Nederland willen kunnen zijn, en aan de andere kant een brede laag van vooral (volgens henzelf) hoogopgeleiden die vindt dat Nederland eigenlijk wel opgeheven kan worden.

Die tweedeling laat zich symbolisch weergeven door twee boegbeelden. De ene is Sigrid Kaag; iemand die het grootste deel van haar leven buiten Nederland heeft doorgebracht, haar kinderen op Engelse kostscholen deed en thuis waarschijnlijk Arabisch praat met haar Palestijnse echtgenoot, maar die door D66 [als een messias werd binnengehaald voor de verkiezingen van 2021](#). Nog steeds is zij volgens velen 'de beste premier die Nederland nooit gehad heeft'.

En aan de andere kant van de politieke waterscheiding staat boegbeeld Wierd Duk. 'Slechts' een journalist, maar een die door de gevestigde orde zo'n macht wordt toegedicht, dat zowel *de Volkskrant* als *NRC* het nodig vonden om in de aanloop naar de verkiezingen pagina's lang tegen hem van leer te trekken over zijn ontoelaatbare rechtsheid.

Afgelopen week waagde Duk het om bij actualiteitenprogramma *Nieuws van de Dag* te zeggen dat Nederlandse vrouwen meer kinderen moeten krijgen, omdat we anders uitsterven. Dat gaat uit van een onomstotelijk demografisch feit; bij het huidige geboortecijfer van 1,4 kinderen per vrouw is elke generatie een derde kleiner dan de vorige, en is de oorspronkelijke bevolking eind deze eeuw meer dan gehalveerd. Dat geldt trouwens voor alle EU-landen.

Niettemin, de reacties van de overkant waren niet mals: pleiten voor meer autochtone (dus vooral blanke) kinderen is het toppunt van racisme, en uiteraard mochten ook verwijzingen naar *Lebensborn*, het eugenetische fokprogramma van de nazi's, niet ontbreken. Woke in Nederland vindt eigenlijk dat niet alleen Nederland, maar ook de Nederlander beter opgeheven kan worden. Wij zijn immers nog slechter en schuldiger dan de gemiddelde Europeaan, met ons voormalige koloniale rijk in de West en de Oost, onze hoogproductieve landbouw – de mestput en het slachthuis van Europa, volgens de ecodrammers – en onze energie-intensieve industrie.

Met bijna criminele achteloosheid zien zij aan hoe onze industriële productie in elkaar dondert omdat het ene na het andere bedrijf Nederland ontvlucht voor hoge energieprijzen, verstopte infrastructuur en knellende regelgeving, en die vieze landbouw, die moet ook maar weg. Helemaal stoppen met de voedselproductie werd onlangs serieus bepleit door de modieuze media-econoom Jona Loenen, die meteen bijval kreeg van de modieuze media-politicus Rob Jetten. Dat heet 'Groene Groei', een illusie die ook nog door het huidige kabinet beleden wordt.

Zelfbewust optimisme

De hypothetische politieke partij 'Nederland op 1' zou radicaal afrekenen met die Weg met Ons!-mentaliteit die uiteindelijk wordt ingegeven door (post-)christelijk schuldgevoel over de westerse cultuur als zodanig, die zich immers middels kolonialisme, slavernij en roofofkapitalisme zou hebben verrijkt ten koste van de natuur en de rest van de mensheid. 'Nederland op 1' zou ook radicaal afrekenen met het anti-wetenschappelijke en anti-industriële defaitisme van de Groene Groei. Een moderne economie kan niet zonder de productie van kunstmest, plastics, staal, verrijkt uranium en pesticiden – wen er maar aan, Extinction Rebellion.

Hopelijk inspireert dat nieuwe, zelfbewuste optimisme Nederlanders ook tot demografisch optimisme. Meer kinderen krijgen is niet egoïstisch, laat staan fascistisch, het is investeren in de toekomst van Nederland.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [**Doet u mee?**](#) Hartelijk dank!